
Fortolkningsspørgsmål fra kursus for miljømedarbejdere 2005 – den 6. april 2005

Landbrug

Spørgsmål 1

Kan kommunen meddele afslag på ansøgning om kapitel 5-godkendelse (f.eks. med henvisning til den kumulative effekt) til et landbrug som er velbeliggende i god afstand til såvel naboer, drikkevandsinteresser, naturbeskyttelsesområder m.v. ?

Svar:

Det må bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, men godkendelsesmyndigheden bør være opmærksom på dyretæthed, dvs. om generne fra husdyrbruget kan få forholdsmæssig stor betydning for omgivelserne, hvis det planlægges lokaliseret i et område, hvor der i forvejen er en stor husdyrproduktion, så den samlede lugtbelastning vil kunne bringes op på et meget højt niveau, jf. side 19 i Vejledning fra MST - nr. 4, 1997 om godkendelse af husdyrbrug - 2. udgave.

Efter forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse være ledsaget af en begrundelse (med mindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold), når der meddeles afslag på en ansøgning.

I begrundelsen for skønsmæssige afgørelser skal angives de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, dvs. oplysning om, hvad myndigheden har lagt vægt på i sin vurdering af sagen, jf. forvaltningslovens § 24 = hvilke omstændigheder er lagt til grund for den afgørelse, der er truffet !

SNS finder principielt, at et afslag til en miljøgodkendelse efter kap. 5 vil kunne begrundes med ”kumulativ effekt” ad lugtgener, jf. ovenfor.

Hvad angår afstanden til drikkevandsinteresser og naturbeskyttelsesområder finder SNS, at det er amtet, der som led i VVM-behandlingen har kompetencen til at stoppe projektet ud fra det hensyn og med hjemmel i planlovgivningen.

SNS finder, at hvis husdyrbruget er beliggende i "god afstand" til naboer m.v., så der ikke vurderes at være yderligere gener forbundet med det ansøgte - vil et afslag ikke sagligt kunne begrundes med dette synspunkt alene.

Spørgsmål 2

Kan kommunen i en miljøgodkendelse (kap. 5-godkendelse) stille vilkår om et større harmoniareal end de almindelige krav?

Hvilke forhold kan i bekræftende fald berettige et sådant vilkår og hvilke analyser eller dokumentation skal foreligge, for at et sådant vilkår kan holde ved behandling i klageinstansen?

Svar:

Der skal i en kap. 5-miljøgodkendelse fastsættes sådanne vilkår, at forureningen fra virksomheden reduceres mest muligt. Kommunalbestyrelsen har endvidere efter planlovens § 9, 1. pkt., pligt til at virke for retningslinjerne i regionplantillægget, når den udsteder miljøgodkendelse. Godkendelsen skal derfor indeholde relevante vilkår til gennemførelse af de retningslinjer, som er fastlagt i VVM-tillægget med tilhørende redegørelse.

En lang række generelle regler er fastsat i husdyrgødningsbekendtgørelsen, herunder det generelle harmonikrav. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, stk. 4, at kommunalbestyrelsen ved godkendelser efter kapitel 5 kan fastsætte vilkår, der er mere vidtgående end bekendtgørelsens generelle regler.

SNS finder, at der kan fastsættes vilkår i en miljøgodkendelse på arealer, som er mere restriktive end de generelle krav, hvis arealerne er udpeget i regionplanen som særlig sårbare, eksempelvis over for nitrat. Det bemærkes, at det er SNS's vurdering, at det pågældende sårbare område i regionplanen skal være udpeget på baggrund af en nøje, faglig vurdering, og at regionplanen skal være vedtaget endeligt.

Hvad angår fastsættelse af vilkår i en miljøgodkendelse gælder i øvrigt de sædvanlige betingelser for vilkårsfastsættelse, dvs. at vilkår skal være præcise, og at der skal være et rimeligt forhold mellem de vilkår, der fastlægges, og arealernes sårbarhed (proportionalitet).

SNS finder anledning til supplerende at tilføje, at da en miljøgodkendelse retter sig mod driftsherren, er det styrelsens opfattelse, at vilkår i en miljøgodkendelse ikke kan omfatte anvendelsen af ejendomme, hvortil ansøger ikke har ejendoms- og rådighedsret (fx aftalearealer hvor driftsherren har indgået gylleaftaler), da sådanne arealer ikke anses for at være en del af virksomheden.

Opmærksomheden skal henledes på, at hvis der fastsættes et sådant vilkår om et skærpet harmonikrav i en miljøgodkendelse, så vil den pågældende kommunes almindelige tilsynsforpligtelse også omfatte dette vilkår, da Plantedirektoratet alene fører kontrol med, at de generelle harmoniregler i § 28 overholdes.

Fastsættelse af vilkår for markdriften i en miljøgodkendelse er endnu ikke prøvet ved Miljøklagenævnet, Naturklagenævnet eller domstolene.

Spørgsmål 3

Et svinebrug (blandet) omlægges, og slagtesvin erstattes af bisonkvæg. Der skønnes ved omlægningen færre lugtgener fra svinestaldene. Bisonkvæget går udendørs. Er dette dyrehold (bisonkvæg - 15,8 DE) omfattet af lokaliseringsbestemmelserne (de går på arealer inden for de fastsatte afstandskrav) - og hvis det er, hvilke vilkår ville det så være relevant at stille i en lokaliseringsgodkendelse?

Svar:

Kravet om lokaliseringsgodkendelse omhandler efter ordlyden i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 4 etablering, udvidelse og ændring af husdyrbrug, herunder stalde og lignende, og gødningsopbevaringsanlæg inden for visse fastsatte afstande.

Som udgangspunkt vil det pågældende udendørs dyrehold ikke være omfattet af bestemmelsen, idet det lægges til grund, at der ikke efter andre regler (dyrevelfærd) er krav om stalde el.lign. til bisonkvæg.

SNS finder således, at et udendørs bisonkvæg, som går og græsser på arealer inden for de fastsatte afstandskrav, ikke skal omfattes af lokaliseringsgodkendelsen.

Såfremt der opstår miljømæssige gener vil det være et § 42-påbud om afhjælpende foranstaltninger, som kommunen i givet fald kan bringe i anvendelse.

Spørgsmål 4

Når det er indskærpet, at der skal føres logbog over flydelagets tilstand og tæthed, og hvis dette så ikke sker, er det næste skridt så et påbud eller en indskærpelse om at der skal være en fast overdækning?

Svar:

Det er håndhævelsesvejledningen (MST's vejledning nr. 12 af 1992), der skal tages udgangspunkt i vedrørende håndhævelse af husdyrgødningsbekendtgørelsens § 18, hvori er fastsat et generelt krav om, at gyllebeholdere skal være forsynet med fast overdækning i form af flydedug, teltoverdækning eller lignende, jf. stk. 1, dog suppleret med en undtagelsesmulighed i stk. 2, hvorefter landmanden kan nøjes med at etablere en tæt overdækning, fx i form af naturligt flydelag, på gyllebeholderen, på betingelse af, at denne overdækningsform er tilstrækkelig tæt og i øvrigt lever op til SNS's anvisninger, herunder løbende logbogsførelse.

Kommunen skal som tilsynsmyndighed "foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning", jf. miljøbeskyttelseslovens § 68. Da der ikke er tale om at skabe en ny retstilstand, er midlet til at bringe det ulovlige forhold til ophør, ikke et påbud, men en indskærpelse (tidligere kaldt et lovliggørelsespåbud), jf. § 69, stk. 1.

Hvis det konstateres, at betingelserne for at undlade at opfylde det faste overdækningskrav i stk. 1 ikke er til stede, er det de nævnte håndhævelsesskridt i miljøbeskyttelseslovens kapitel 9, som kommunen herefter skal bringe i anvendelse i relation til det generelle krav om fast overdækning, jfr. § 18, stk. 1. Efter husdyrgødningsbekendtgørelsens § 35, stk. 1, nr. 1 kan der ifaldes bødestraf, hvis § 18 overtrædes. I princippet gælder det både stk. 1 (fast overdækning) og stk. 2 (tæt overdækning og logbog).

Det er op til tilsynsmyndigheden konkret at vurdere ud fra den pågældende situation, hvilken reaktion der skal være over for landmanden. Opmærksomheden skal endelig henledes på, at det miljømæssige sigte med § 18 er at reducere ammoniakfordampningen, og via logbogen skal landmanden kunne dokumentere løbende over for tilsynsmyndigheden, hvordan den tætte overdækning på beholderen har (haft) det.

Styrelsen kan ikke opstille en facitliste over en bestemt procedure, som skal følges, men vejledende udtale, at kommunen i sin vurdering af sagen skal lade indgå en proportionalitetsbetragtning (midlet til at nå målet skal stå i forhold til hinanden). Hvis fx der ikke er noget at udsætte på flydelagets tilstand, men der til gengæld ikke er ført logbog, så vil det nok være ude af proportion straks at meddele en indskærpelse af fast overdækning alene på det grundlag. I stedet vil en "løftet

pegefinger" (henstilling) om, at der er pligt til at føre logbog, hvis landmanden fortsat ønsker at være omfattet af stk. 2, snarere være en hensigtsmæssig reaktion fra kommunens side - i første omgang.

Skov- og Naturstyrelsen finder imidlertid anledning til at henlede opmærksomheden på styrelsens brev af 6. februar 2004 til samtlige kommunalbestyrelser (vejledende udtalelse om kommunernes administration af sager vedrørende lokalisering af husdyrbrug på baggrund af Nabogeneudvalgets redegørelse). Heri opfordres kommunerne til i tilrettelæggelsen af landbrugstilsynet at fokusere på kontrol af kravet om tæt overdækning på gyllebeholdere, og i den forbindelse at udvise mindre tilbageholdenhed med hensyn til at indskærpe det generelle krav om fast overdækning på en gyllebeholder, jf. husdyrgødningsbekendtgørelsens § 18, stk. 1, ved overtrædelse af de krav, som knytter sig til at kunne nøjes med at have en tæt overdækning på beholderen, herunder fx at flydelaget ikke har den rette tilstand/utilstrækkelig logbogsførelse, jf. SNS's nærmere retningslinjer herom. Det fremgår af afsnit 2.3 i håndhævelsesvejledningen, hvoraf bl.a. fremgår, at næste håndhævelsesskridt efter en indskærpelse er en politianmeldelse. Det skal bemærkes, at klageadgangen er afskåret for så vidt angår tilsynsmyndighedens afgørelser efter § 69, stk. 1. Det fremgår således af stk. 3, at sådanne afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Uanset et krav om forvarsel, jf. miljøbeskyttelseslovens § 75 er knyttet til påbud eller forbud, hvormed der bliver fastlagt en ny retstilstand for den pågældende adressat, finder styrelsen, at en indskærpelse om at etablere fast overdækning bør meddeles med et forudgående varsel med henblik på at give landmanden mulighed for at få aktindsigt og at udtale sig om sagen efter forvaltningsloven. I praksis vil udkastet til indskærpelsen kunne fremsendes til den pågældende landmand med et par ugers reaktionsfrist.

Spørgsmål 5

Hvis der er givet landzonetilladelse til en gyllebeholder, og der på grund af manglende krav til flydelag m.m. - skal gives påbud om fast overdækning - skal der så gives en ny landzonetilladelse efter nabohøring m.m. ? - For naboerne kan en høj teltoverdækning betyde en del - eller kan man forestille sig, at der skal tænkes krav om f.eks. betonoverdækning ind i landzonetilladelsen?

Svar:

Efter tlf. kontakt til Erhvervs- og Byggestyrelsen for at få råd om fortolkningen af byggeloven, kan Skov- og Naturstyrelsen konkludere, at der er krav om landzonetilladelse til at etablere en fast overdækning på en gyllebeholder.

Erhvervs- og Byggestyrelsen henviser til byggelovens § 2, stk. 3, hvoraf fremgår, at "loven finder anvendelse på transportable konstruktioner, som agtes gjort til genstand for bygningsmæssig udnyttelse, der ikke er af rent forbigående art." Da kravet om landzonetilladelser er "hængt op" på byggeloven, betyder det, at projektet (evt. teltoverdækning), som landmanden ønsker udført, herefter skal undergå en sagsbehandling ad landzonetilladelse, jf. planlovens § 36, stk. 2.

Da bygningen (gyllebeholderen) er erhvervsmæssigt nødvendig kan kommunen ikke sige nej, men alene tage stilling til overdækningens udformning. Det betyder, at der skal være en klar afklaring mellem de afdelinger i kommunen som skal sikre miljøforhold (fx teltoverdækning) og landzonesagsbehandlingen, som skal vurdere, om landskabet kan bære en sådan udformning. Ellers kan den ene afdeling risikere at stille nogle krav, som ikke kan accepteres af den anden.

Der skal i øvrigt ikke meddeles et påbud, men en indskærpelse (tidligere kaldt et lovliggørelsespåbud) om fast overdækning til den pågældende landmand, da der er tale om, at undtagelsen (tæt overdækning + logbog), jf. husdyrgødningsbekendtgørelsens § 18, stk. 2, til det generelle krav, jf. reglen om fast overdækning i § 18, stk. 1, ikke er overholdt.

Spørgsmål 6

Må man pumpe gylle gennem løs pumpeledning fra gyllebeholder ved avls- og driftsbygninger til en gyllebeholder, der er placeret i mark, f.eks. 400 m væk ?

Pumpningen foretages 2 til 3 gange om året og udføres af maskinstation.

Svar:

SNS finder, at anvendelsen af løse pumpeledninger kan være en hensigtsmæssig metode, men at pumpningen foretages under konstant opsyn, således at evt. brud straks opdages, og pumpningen i så fald kan afbrydes.

Spørgsmål 7

Må man opkræve brugerbetaling ved almindelig sagsbehandling om besætningsomlægning/udvidelse?

Svar:

SNS finder, at den sagsbehandling, som foregår i relation til forhåndsansmeldelser (§§ 29-30) af henholdsvis anlæg og dyrehold, ikke kan betragtes som hørende under kategorien tilsyn, uanset kommunen som led i behandlingen af sagen foretager en besigtigelse på ejendommen. Dvs. at der ikke kan opkræves brugerbetaling herfor.

Spørgsmål 8

Kan der ske lovliggørelse af dyrehold (fårehold - 100 moderfår), som er etableret - uden forhåndsansmeldelse - mindre end 50 meter fra nabobeboelse for nogle år siden?

Det ulovlige forhold opdages ved almindeligt tilsyn på ejendommen. Kommunen henstiller i tilsynsbrev, at eksisterende fårehold anmeldes til kommune. Anmeldelse om eksisterende fårehold og ansøgning om udvidelse til 300 moderfår modtages i kommunen den 20. september 2004, dvs. efter den nugældende forbudszone på 50 meter trådte i kraft i marts 2004.

Svar:

Skov- og Naturstyrelsen kan henvise til følgende generelle og vejledende udtalelse om håndhævelse (retlig og fysisk lovliggørelse) til brug for kommunens behandling af den konkrete lovliggørelsessag:

Miljøbeskyttelsesloven tager ikke stilling til, i hvilket omfang tilsynsmyndigheden er beføjet eller har pligt til at anvende retlig lovliggørelse. Loven tager heller ikke stilling til, hvilket retligt grundlag tilsynsmyndigheden skal anvende ved en vurdering af spørgsmålet om lovliggørelse, når det retlige grundlag er ændret siden det ulovlige forholds etablering.

På disse områder gælder således de almindelige, forvaltningsretlige regler, jf. nedenfor:

Af håndhævelsesvejledningen (Miljøstyrelsens vejledning nr. 12, 1992) fremgår, at et ulovligt forhold skal bringes til ophør, dvs. fysisk lovliggørelse. Vejledningen nævner dog også, at lovliggørelse kan ske ved, at den nødvendige tilladelse meddeles. Af vejledningens kapitel 2.3 fremgår endvidere forudsætningsvis, at håndhævelsen skal hvile på almindelige, forvaltningsretlige principper om lovliggørelse, herunder proportionalitetsprincippet. Miljøbeskyttelsesloven indeholder med andre ord ingen bestemmelser, der fraviger de forvaltningsretlige grundsætninger, der kan anses for gældende med hensyn til lovliggørelse.

Det teoretiske udgangspunkt er, at tilsynsmyndigheden, inden der stilles krav om fysisk lovliggørelse, skal tage stilling til, om der kan ske retlig lovliggørelse.

Udgangspunktet er herefter, at hvis en forudgående ansøgning ville være imødekommet, må en efterfølgende ansøgning resultere i retlig lovliggørelse, og den begåede overtrædelse må eventuelt søges strafsanktioneret. Hvis omvendt en forudgående ansøgning ville være blevet afslået, så må den retlige lovliggørelse afvises.

Sagen skal således som udgangspunkt vurderes ud fra de bestemmelser, der var gældende, da fx den pågældende virksomhed blev etableret eller en stald blev bygget uden den nødvendige forudgående godkendelse.

Som led i den forvaltningsretlige vurdering af den retlige lovliggørelse skal ses på det konkrete hændelsesforløb og endvidere, foruden proportionalitetsprincippet, skal inddrages følgende momenter:

God tro / forventning - Foreligger der god tro eller forventning hos landmanden. (Har den pågældende handlet i undskyldelig uvidenhed om sin pligt til på forhånd at indhente tilladelse. En sådan god tro kan undertiden være forstærket som følge af ufuldstændig eller forkert vejledning, som den pågældende har fået fra en offentlig myndighed).

Tidsforløbet - Tidsmomentet har også betydning (der kan ikke vindes hævd på opretholdelse af en tilstand, som er etableret i strid med offentligretlige forskrifter. Men den tid, der forløbet mellem etableringen af forholdet og dets konstatering, vil imidlertid skulle indgå som et moment i afgørelsen af, om der skal ske retlig lovliggørelse. Efter særlig lang tids forløb kan det undertiden også være noget usikkert, hvordan vedkommende myndighed ville have bedømt en forudgående ansøgning, idet vurderingen nu vanskeligt kan foretages upåvirket af udviklingen i den forløbne tid. Hvis dertil kommer, at myndigheden har forholdt sig passiv efter at have fået kendskab til ulovligheden, forstærkes tidsfaktorens betydning i sagen.

Økonomisk tab / samfundsmæssigt værdispild - De økonomiske konsekvenser er et yderligere moment, som kan være relevante at inddrage i vurderingen af, om der skal ske retlig eller fysisk lovliggørelse. Dvs. der bør være et rimeligt forhold mellem det økonomiske tab for den pågældende ved at skulle fjerne et byggeri (fx en stald, som er opført for tæt på skel).

*

Uanset de nævnte faktorer (god tro, forventninger, tidsforløbet, tab, samfundsmæssigt værdispild), hvis de foreligger i en sag, alle trækker i retning af, at der finder retlig lovliggørelse sted, kan retlig lovliggørelse afslås. Hvis fx overtrædelsen anses for at være grov. Der kan endvidere lægges afgørende vægt på retshåndhævelsessensyn, forstået på den måde, at der ved afgørelsen tages

hensyn til den almindelige retsbevidsthed, og det søges modvirket, at der skulle danne sig en almindelig opfattelse af, at det kan betale sig ikke at overholde lovgivningen.

De nævnte hensyn gør sig naturligvis gældende med forskellig styrke i de enkelte sager om retlig lovliggørelse. Afvejningen af de krydsende hensyn kan således også føre til, at retlig lovliggørelse ledsages af tiltalerejsning med påstand om en bødestraf og eventuelt konfiskation af et økonomisk udbytte.

*

Der kan endvidere også henvises til siderne 617-640 i den kommenterede miljøbeskyttelseslov (Miljøbeskyttelsesloven af 1991 med kommentarer af Jørgen Bjerring og Gorm Møller), hvor §§68-69 er kommenteret.

Spørgsmål 9

Efter den seneste ændring i husdyrgødningsbekendtgørelsens lokaliseringsregler (bekendtgørelse nr. 161 af 17. marts 2004 kan der alene meddeles dispensation til rideskoler og hestepensioner. Hvordan skal kommunen forholde sig til et dyrehold, som afgræsser arealer i byzone som led i naturpleje.

Svar

Der må sondres mellem to forskellige situationer, da dyreholdets størrelse afgør, hvilke regler der regulerer forholdet:

Erhvervsmæssigt dyrehold

Ikke-erhvervsmæssigt dyrehold

Ad 1) Hvis der er tale om et erhvervsmæssigt dyrehold, dvs. et dyrehold som antalmæssigt udgør mere end fx 10 får med lam, 4 heste med føl, 2 køer med tilhørende kalve eller 4 stk. andet kvæg, jf. bekendtgørelse om miljøregulering af visse aktiviteter (bkg. nr. 944 af 16. september 2004), hvor der i § 5, stk. 2 er fastsat visse grænser for, hvornår et dyrehold betragtes som ikke-erhvervsmæssigt, er det § 3 i husdyrgødningsbekendtgørelsen (bkg. nr. 604 af 15. juli 2002, som ændret ved bkg. nr. 161 af 17. marts 2004), der gælder.

Det fremgår af § 3, stk. 1, at etablering af erhvervsmæssigt dyrehold, herunder stalde og lignende, gødningsopbevaringsanlæg samt udvidelser og ændringer af eksisterende dyrehold, der medfører forøget forurening, ikke er tilladt i byzoneområder. Kommunalbestyrelsen kan alene meddele dispensation til rideskoler og hestepensioner, jf. § 3, stk. 2.

Det kan tilføjes, at det ikke har været hensigten med denne seneste ændring af § 3 i husdyrgødningsbekendtgørelsen, herunder den begrænsede dispensationsadgang, at hindre gennemførelsen af naturplejeprojekter, som har til formål at beskytte naturen fx ved hjælp af et hold græssende dyr (får geder, heste, kvæg m.v.) i sommerhalvåret.

Skov- og Naturstyrelsen er principielt af den opfattelse, at et "græssende" dyrehold i sommerhalvåret som udgangspunkt ikke i sig selv medfører miljømæssige gener i forhold til de omkringboende naboer. Det skal imidlertid understreges, at det er kommunalbestyrelsen, der som miljømyndighed har kompetencen til nærmere at vurdere spørgsmålet, herunder om der er tale om forøget forurening i den konkrete sag.

Afslutningsvis skal nævnes, at styrelsen finder, at kommunalbestyrelsen i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 42 kan udstede påbud, såfremt dyreholdet medfører uhygiejniske forhold eller væsentlige forurening mv.

Ad 2) Hvis der er tale om et ikke-erhvervsmæssigt dyrehold er det bekendtgørelse om miljøregulering af visse aktiviteter (bekendtgørelse nr. 944 af 16. september 2004), som finder anvendelse. Det fremgår af § 6. stk. 1, at svine- kvæg-, fåre-, gede- og hestehold ikke er tilladt i bl.a. byzoneområder. Dispensation kan meddeles af kommunalbestyrelsen særligt til ejendomme med bestående stalde, møddinger m.v. på vilkår om særlige krav til dyreholdet, til indretning af stalde o.lign. samt møddinger m.v., jf. § 6, stk. 3.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelsens § 8, stk. 1, at i tilfælde af, at et ikke-erhvervsmæssigt dyrehold medfører væsentlige gener, forurening eller risiko for forurening, så kan kommunalbestyrelsen meddele påbud om foretagelse af afhjælpende foranstaltninger. Endelig har kommunalbestyrelsen hjemmel til at forbyde dyreholdet, såfremt generne, forureningen eller risikoen for forurening ikke kan afhjælpes eller et meddelt påbud, jf. stk. 1, overtrædes.

Spørgsmål 10

Kan der i en miljøgodkendelse stilles vilkår om fx tidsbegrænsninger i at benytte en transportvej gennem byzone, som landmanden skal igennem for at komme til hans egne udspretningsarealer?

Svar

SNS kan henvise til Miljøstyrelsens Vejledning nr. 4, 1997 om godkendelse af husdyrbrug - 2. udgave, side 19-20, hvoraf fremgår, at der i vurderingen af lokaliseringens hensigtsmæssighed indgår til- og frakørselsforholdene for

virksomheden. Hvis den medfører væsentligt øgede trafikale og miljømæssige gener i nærområdet (fx mange transporter igennem landsbyområder m.v.), og hvis disse gener ikke kan afhjælpes ved valg af alternative til- og frakørselsforhold, kan godkendelsesmyndigheden nægte godkendelse til etablering ny virksomhed eller til udvidelse af en eksisterende.

De trafikale gener, herunder lugt-, støv- og støjgener, kan eksempelvis opstå som følge af til- og frakørsel af dyr og foder, samt kørsel på offentligt tilgængelig vej i forbindelse med udbringning og opbevaring af husdyrgødning og anden form for gødning. Det fremgår bl.a. også af vejledningsteksten, at der kan stilles vilkår om, at til- og frakørsel af fx gødning m.v. kun må finde sted på bestemte tidspunkter m.v.

Der gøres opmærksom på, at færdsel på offentlig vej reguleres af politiet og henhører under færdselsloven mv. Husdyrbrugets trafikale (miljømæssige) belastning af omgivelserne skal derfor vurderes i forbindelse med godkendelsessagen, inden afgørelse om godkendelse træffes. Efter dette tidspunkt kan selve trafikken ikke reguleres af miljømyndighederne.

Kontakt

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

1401 København K

Tlf.: 72 54 40 00

E-mail: mst@mst.dk

CVR: 25798376

EAN: 5798000863002

EAN(tilskud):5798000863019